

دهه شصتی‌ها؛ آرمان‌گرا / دهه هفتادی‌ها؛ واقع‌گرا

تفاوت دیدگاه در یکی دو دهه اخیر شتاب بیشتری گرفته است به نحوی که متولدین دهه شصت به شدت به دنبال گذشته و نوستالژی‌ها خود هستند اما متولدین دهه هفتاد نگاه به آینده دارند.

تفاوت دیدگاه؛ در یکی دو دهه اخیر شتاب بیشتری گرفته است به نحوی که متولدین دهه شصت به شدت به دنبال گذشته و نوستالژی‌ها خود هستند اما متولدین دهه هفتاد نگاه به آینده دارند.

به گزارش جام جم آنلاین و به نقل از عصر ایران، یکی از شرکت کنندگان مسابقه «چندساله شو» اعلام کرد متولد سال ۷۴ است. این یعنی او در ۲۲ سالگی به یکی از برنامه‌های مهم تلویزیون یعنی خندوانه راه پیدا کرده است. حضور او در این صحنه باعث شده است هم نسلی و هم نسل‌های او یعنی متولدین دهه ۷۰ بگویند: «پرچم دهه هفتادی‌ها بالاست».

چند سالی است میان متولدین دهه شصت و دهه هفتاد، رقابتی ایجاد شده است که کدام با استعدادتر و بهتر هستند. هر کدام سعی می‌کنند خود را نسل برتر معرفی کنند. این بحث به ویژه در دانشگاه و سربازی رواج دارد و البته بسیاری جدی است.

باید اعتراف کرد متولدین دهه هفتاد واقع‌گرا؛ و از آن‌ها هم نسالی‌ها ما هستند. برخی از آن‌ها به آرزوهای خود می‌رسند و این در حالی است که فاصله متولدین دهه شصت با آرزوهای خود درست مانند فاصله زمین تا خورشید بود و البته شاید همچنان باشد.

متولدین دهه شصت همیشه در حال جنگیدن برای به دست آوردن حداقل‌ها بوده‌اند. این حداقل‌ها از نشستن در سر نیکمت سه نفره مدرسه شروع و به یک صندلی در دانشگاه، رفتن به سربازی و به دست آوردن کار ختم می‌شد. واقعاً برای هم نسلی‌ها ما رفتن به دانشگاه یعنی تمام موفقیت‌هایی که یک جوان می‌تواند به دست آورد. رفتن به دانشگاه نیز یعنی پایان دنیا.

برای دهه شصتی‌ها به دست آوردن تمام این‌ها با یک رقابتی سخت همراه بوده است. رقابت برای رفتن به دانشگاه سراسری یا آزاد، رفتن به سربازی، رفتن به محل کار یا حتی راه پیدا کردن به تیم فوتبال محل یا مدرسه.

همه این جنگ‌ها باعث شده بود آرزوهای بزرگ بسیاری از متولدین دهه شصت مانند رفتن به تلویزیون به عنوان یک ستاره طنز تنها و تنها یک آرزو و یک حسرت بود. متولدین دهه هفتاد اما برای رسیدن به موفقیت‌های خود سختی‌های زیادی نکشیده‌اند. آن‌ها به واسطه وسعت شبکه‌های مجازی زودتر از هر زمانی وارد جامعه شدند. دهه هفتادی‌ها بدون هیچ استرسی می‌توانند خواسته‌های خود را فریاد بزنند.

دهه شصتی‌ها اما به دلیل جنگ‌هایی که برای رسیدن به حداقل‌ها داشتند، دیگر توان داد زدن نداشتند. یکی از استرس‌های متولدین دهه شصت حرف زدن در جمع و بیان نظرات خود بود. آن‌ها همیشه سرکوب شده بودند اما امروز متولدین دهه هفتاد و یا هشتاد در تلگرام و یا اینستاگرام حرف‌های خود را می‌زنند و گاهی این حرف‌ها شبیه پرخاش است.

دهه شصتی‌ها حتی در بیان احساسات خود هم دچار مشکل هستند. آن‌ها به راحتی احساسات خود را به روز نمی‌دهند. این احساسات حتی در مورد پدر و مادر و هم وجود داشت. متولدین دهه هفتاد و حتی هشتاد به راحتی احساسات خود را بروز می‌دهند و آن‌ها را سرکوب نمی‌کنند.